UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Caput III. De infelici exitu malorum Sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48600

Visual Library

[pro]pamus ad lapſum. Non eſt tanti gaudij excelſa tenuiſſe, [q]uanti mæroris de ſublimibus corruiſſe ; nec enim ſolùm [de] noſtris delictis reddemus rationem, ſed pro omnium, quo[ru]m abutimur, donis, & nequaquam ſumus de eorum ſa[lu]te ſolliciti. Talibus ſanè ſacerdotibus velut Judicibus [ſp]iritualibus multò magis congruit, quàm Judicibus ſæcu[lar]ibus ſevera illa comminatio ſap. 6. à DEO facta : *Quo[ni]am data eſt à Domino poteſtas vobis* (in Fideles) *& vir[tu]s* (id eſt, talenta neceſſaria) *ab Altiſſimo, qui interroga[bi]t opera veſtra, & cogitationes ſcrutabitur, quoniam cùm [eſſe]tis Miniſtri regni ipſius* (ſpiritualis) *non rectè judicâ[ſt]is, nec cuſtodiſtis legem juſtitiæ, neque ſecundùm volun[t]atem DEI ambulâſtis. Horrendè & citò apparebit vobis, [qu]oniam judicium duriſſimum his, qui præſunt, fiet; exi[g]uo enim conceditur miſericordia, potentes autem potenter [to]rmenta patientur.* Unde meritò S. Anſelmus in med. ex[cl]amat : *O durus, & durior caſus! heu perdidit Sacer[dos] beatitudinem, ad quam factus eſt, & invenit mortem, [ad] quam non eſt factus.* Nec mortem duntaxat, ſed gran[d]em etiam infamiam & confuſionem ; nam, ut S. Chryſo[ſt]omus h. 5. in Matt. rectè advertit, *verè magna confuſio Sacerdotum, & omnium Clericorum, quando Laici inve[n]iuntur fideliores eis, & juſtiores. Quomodo non ſit con[fu]ſio, eſſe inferiores Laicis illos, quos & æquales eſſe con[fu]ſio eſt?* quæ omnia magis ex ſequenti capite patebunt.

CAPUT III.

DE INFELICI EXITU MALORUM SACERDOTUM.

Quod olim S. Auguſtinus de doctr. Chriſt. pronuntiavit, dum dixit : *Non poteſt malè mori, qui bene vixe[r]it; & vix bene moritur, qui malè vixit* ; nam, ut ſa[pi]enter advertit Cæſarius in 6. admon. *percutitur hâc ani[m]adverſione peccator, ut moriens obliviſcatur ſui, qui vi[v]ens oblitus eſt DEI* ; hoc plerúmque etiam in Sacerdo[t]ibus impiè viventibus adimpletum eſſe, crebra experien-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tia & exempla demonſtrant. Quia verò varia fuerunt
ob quæ infelicem exitum ejuſmodi Sacerdotes ſunt con
ti, ideo, ut magis appareat, quàm graviter ea DEUS
lis puniverit, placet ſingula ſcorſim enarrare.

§. I.

De Luxuria in Sacerdotibus caſtigata.

I. Agmen inter hos meritò infelix Udo Epiſcopus M
deburgenſis ducit, qui, cùm ope B. Virginis & S. Mau
Eccleſiæ Patroni ſcientiam inprimis, poſtea verò etiam
piſcopatum nactus fuiſſet, ibíque vitam luxurioſiſſ
duxiſſet, de nocte quondam monialem ſecum in lecto h
hæc verba audivit: *Ceſſa de ludo, quia luſiſti ſatis*
Verum cùm tertia vice audiens eandem vocem nec
ſipuiſſet, tandem nocte quâdam à latere monialis
ctus, & ad templum, ubi Chriſtus cum ſua Matre, Apo
& Sanctis, S. Mauritio præſertim, & illis, quorum reli
in illo templo aſſervabantur, deportatus, ibidem
te S. Mauritio capite plexus, & inferno adjudicatus
fuſiùs refertur in Spec. Exempl. tit. judicium DEI.

II. In Gallia cùm Presbyter quidam pellicem
diu habuiſſet, eáque mortuâ, omnino cum alia nupti
lebrare voluiſſet, nequicquam à ſuperiore deterritus,
nuptiali die, dum lectum uxori cohabitaturus ingred
pentina morte percuſſus eſt, uti in eodem ſpec. v. luxur
5. videre eſt.

III. Joannes Dominicus Ottonellus in libro
monita circa periculoſam converſationem continet
bit, anno 1628. Parochum quendam fuiſſe, qui, cùm
ſtanter concubinam aluiſſet, tandem gravi & peric
morbo oppreſſus eſt; ad quem cùm Notarius vocatus
ſtamentum faciendum hortatus fuiſſet, nihil aliud,
has voces: *ab iſta meretrices*; expreſſit. Unde cùm
fectâ abijſſet iterum, ſequenti mane ejus concubina ad
ſum venit, eíque cum inſolito tremore narravit, ſe à
cho iſto paulò ante mortem vocatam, & tres ſellas pr
ad lecti ſpondam collocare juſſam eſſe; quo facto cum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

onnihil ad latus ſeceſſiſſet, ipſum cum alijs, quos tamen
lla non viderat, collocutum, poſtea ad ipſam accedentem
iſſe: ibimus; eáque reſpondente, in villam ibimus, ſi
letudinem recuperaverimus, iterum ſubjeciſſe: Ibimus
n in villam, ſed ad infernum. Et ſcias mecum tres ex or-
o Dœmones hîc conſediſſe, qui decretoriam damnationis
ententiam denuntiârunt; quibus verbis cùm turbata exi-
iſſet, paulò poſt auditâ horrendâ vociferatione, rediiſſe in
bìculum, & Parochum mortuum inveniſſe, ſulphureúm-
œtorem tam gravem exhalaſſe, ut penè exanimis fuerit pro-
ſtrata.

IV. Idem Author monito 14. notâ 9. narrat, anno Domi-
ni 1639. Sacerdotem quendam nonagenarium ſexaginta an-
nis Eccleſiam ſibi commiſſam adminiſtrâſſe, támque illite-
ratum fuiſſe, ut nec latinitatis principia calleret. Hunc
ergo, cùm adhuc primis annis curæ ſuſceptæ concubinam
maritatam ſub nomine Famulæ ſuſcepiſſet, & fruſtra à ſupe-
rioribus admonitus dimittere nollet, tandem in lethalem
morbum incidiſſe, Sacrilegáſque in voces contra Chriſtum,
& ejus Matrem erupiſſe, &, quotieſcunque ad pœnitentiam
à adſtantibus excitabatur, ad aliam partem, ne audiret, ſe
volviſſe, quouſque tandem deficiente articulatâ voce, latra-
re horrendè incepit, & in iſto latratu tres dies perſeverans,
umefactâ linguâ, miſeram animam ad orcum tranſmiſit.

V. Cracovienſis quidam Prælatus nobiliſſimo ex genere
oriundus, cùm ad arcem quandam profectus, poſt cœnam
opiparè ſumptam, remotis menſis, omnes præter concubi-
nam, cum qua multis annis libidinem ſuam expleverat, ex
conclavi exceſſe juſſiſſet, inchoato noctis primo ſilentio,
concubinâ ad ſatisfaciendum naturæ egreſsâ, à nonnullis
viris tetris, nigris, proceris, & flammas vomentibus cubi-
culum ingreſſis tam crudeliter interemptus eſt, ut Famuli,
qui januam nullâ vi reſerare poterant, tandem per feneſtram
aſcendentes, eundem diu fruſtrà quæſitum, tandem ſub le-
cto inſtar globi convolutum, ex toto ſanguinolentum, ni-
grum, informem, & abominandum, omnia oſſa confracta,
habentem, ſtratúmque, lectum, & parietes recenti cruore madidos &
datos repererint. Ex relatione Polonica anno 1642. facta

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

VI. Anno 1643. D. Alphonſus Mendes, Patriarcha
thiopiæ Congregationi de propaganda fide ſequentem
uſdam Sacerdotis luxuriæ penitus immerſi catal
perſcripſit. In Ceila, unà ex orientalibus Inſulis,
cerdos hic multo tempore Concubinam ſuam domi
& aliquot ex ea Filios ſuſtuliſſet, in graviſſimum m
conjectus eſt; quem cùm fatalem ſenſiſſet, advocati
ria cum ea negotia tranſegit, tandémque hæc verba
xit: Ego nunc quidem morior, ſed cave tu, ne cum
quopiam Matrimonium ineas, nam poſt mortem m
cyus me expediam, & ad te revertar, ſícque delicioſam
hactenus duximus, vitam porro continuabimus, qui
ctis paulò pòſt infelicem animam exhalavit.

VII. Conradus Schwaigerus, cùm à Religione,
ſuperioribus, diſcedens, Canonicus Paſſavij eſſet fact
aliquot annos in fœda libidine exactos, tandem in m
Gallicum incidit, qui corpus adeò fœdavit, ut ab am
torem non ferentibus in gravi ac diuturna ægritu
nitus deſertus fuerit. Aſſiſtebat ſola muliercula, qu
bebat concubinam, & ipſa Gallica lue correpta. C
animam ageret, paulò ante mortem ea ipſum fecit
rant, quæ nec Chriſtianum, ne dicam Sacerdotem d
Oliverius Manaræus Soc. JESU in catalogo Apoſtat

VIII. Nicolaus Libebar Lotharingus Sacerdos, p
gionem deſertam, uſque adeò libidini vacabat, ut a
nitis abduci poterit; hinc quondam orto ſole per L
à domo adulteræ in carceres per medias plateas opp
Paſtorem egerat, abreptus eſt; ſed neque ſic niſi in p
fecit; hinc morbo Gallico correptus, dein turpi c
nundinatione, mercaturáque infamis, demum ob
dium iterum in carcerem conjectus eſt, è quo cùm
vitandi cauſa effugere, linteis è turri colligatis vel
tis nodis miſer corruens, &, ſicut vas figuli, con
ctus, infelicem animam efflavit. Ibid.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

§. II.

De Avaritia Sacerdotum caſtigata.

I. De Jordani Cardinalis avaritia à DEO punita ſic ſcribit Cæſarius l. 2. c. 22. Ante annos paucos Cardinalis quidam, nomine Jordanus defunctus eſt; qui, ut ab Abbate quodam audivi, erat avarus valde. Habebat autem Notarium quendam, Pandolfum nomine; hunc cùm pro negotio quodam neſcio quò miſiſſet, interim expiravit. Eâdem hora, cùm ille expleto negotio rediret, manè ante lucem catervam miſerabilem in agro contemplatus eſt. Sedebant homines in jumentis in ore caudas habentes, verſis dorſis ad capita illorum, quos Jordanus cucullâ indutus, nudis pedibus ſequebatur, duobus Dœmonibus ducentibus, in quorum aſpectu dum Notarius nimis horreret, clamavit Cardinalis: Pandolphe, Pandolphe. Subſiſtente Clerico, & dicente: quis es tu, aut quid clamas? reſpondit ille: Ego ſum Jordanus Cardinalis Dominus tuus, & mortuus ſum. Dicente illo, quò ducimini? ante tribunal Chriſti, reſpondit. Cúmque Notarius ſubjiceret: Noſtis, quid de vobis futurum ſit? non novi, ait ille, DEUS ſcit; ſed cùm venero, S. Petrus de Cardinalatu meam pro me redditurus eſt rationem, Sanctus verò Benedictus de cucullâ (erat enim ex Ordine illo aſſumptus) quod ſi illam mihi obtinere poterit, ſalvabor: ſin ſecus, damnabor. Sícque oculis ejus ſubtractus eſt.

II. De Reginhero Miſnenſi Epiſcopo Baronius to. 11. ad annum 1066. refert, quòd poſt refectionem, in cubiculum, in quo theſaurum ſuum habebat, quaſi parùm quieſcere volens ſe incluſerit. Cúmque jam die vigente in Veſperam præter modum, conſuetudinémque ſuam ſomno indulgere videretur, rem inſoſolitam mirantes cubicularij, pulſare oſtium cœperunt, ſed nec vociferantibus, nec pulſantibus dabatur reſponſum. Tandem effractis foribus irrumpentes, invenerunt eum fractis cervicibus, colore tetro exanimem, ipſis theſauris miſerabilem in modum incubantem.

III. Aliud

III. Aliud non minùs terribile exemplum Collector
gni ſpeculi Exemplorum V. avaritia. ex. 9. narrat, quo
licet Sacerdos quiſpiam nimiùm avarus infirmum qu
de ſalute ſua deſperantem inviſens, pactus cum illo
ſi equum ſuum infirmus ipſi donare, ipſe peccata illius
recipere vellet; quam conditionem cùm acceptaſſet
ac paulò pòſt defunctus eſſet, Sacerdos, dum ſacris ve
indutus exequias pro ipſo celebrare parat, viſibiliter
populo per teſtudinem Eccleſiæ, magno facto foramine
ctus nuſquam ampliùs comparuit.

§. III.

De Pluralitate Beneficiorum in Sacerdot castigata.

I. Cantipratanus l. 1. apum c. 9. part. 5. & 6. narra
ea annum 1238. fuiſſe Pariſijs ſolemnem diſputation
ſtitutam ubi omnes ferè Theologi à Guilielmo Ep
Pariſienſi convocati, unanimiter decreverunt, duo bene
quorum quodvis quindecim libras Parienſes pro red
beret, ſimul retineri non poſſe; duo ſolùm Theologi,
licet Philippus Cancellarius Pariſienſis, & quidam Arn
poſtea Epiſcopus Ambianenſis, contrariam ſententiam
fenderunt. Paulò pòſt autem Philippus in morbum
lem incidit, in quo, dum Epiſcopus eundem viſitans
tur, ut ſententiam mutet, omniáque beneficia, quæ
bat, uno retento, reſignet, reſpondit æger, experiri ſe
an damnabile ſit, plura beneficia retinere, ſicque d
Cùm verò memoratus Epiſcopus poſt paucos dies
tutino oraret, inter ſe & lumen umbram quandam te
modum conſpexit, quam cùm allocutus quæſiviſſet,
parte DEI eſſet? reſpondit ille: Alienus à DEO ſum,
pe miſerrimus ille Cancellarius, cúmque Epiſcopus qu
quo in ſtatu eſſet? damnatus ſum, ſubjecit ille:
fuêre cauſæ damnationis meæ. Una eſt, quòd cre
fructus annuos contra pauperes timidè reſervavi. Se
eſt, quòd contra ſententiam plurimorum de pluralita
neficiorum opinionem propriam defenſavi, & in hoc

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

riculo mortalis culpæ commiſi. Tertia eſt, quòd carnis vitio cum ſcandalo multo tempore laboravi.

Idem Author loc. cit. aliam narrat hiſtoriam de magno copiam Doctore, qui ſuprà dictæ diſputationi interfuerat, & duas præbendas injuſtè poſſidebat, quòd ſcilicet, cùm eidem in gravi infirmitate conſtituto ſuaſum fuiſſet, ut alterutram dimitteret, hoc unicum repoſuerit: Orate Dominum, ut inſpiret. Poſt cujus obitum, cùm miraretur quiſpiam, quòd tantus Doctor, ſi peccatum mortale eſſet, plura beneficia retinere, in tali ſtatu obijſſet, mox quaſi ſemi vigilanti mortuus apparens dixit; Hæc ſola præbendarum cauſa eſt, pro qua infelix ego æternaliter ſum damnatus.

Addit poſtea idem Author hæc verba: Ego in quadam civitate Epiſcopali annis undecim commoratus ſum, ubi ſexaginta duo Canonici ſub præbendis pinguiſſimis ducentarum ferè librarum Pariſienſium in Matrice Eccleſia ſerviebant, quorum plures erant Beneficiorum plurium detentores. Ego, qualem vindictam in ipſos viderim, teſtis eſt mihi & Judex SS. Trinitas. Paucos enim vidi, communi morte defunctos, ſed omnes ſubitò & repentè mori, ita ut quidam eorum audito, quòd unus Sociorum nocte ſanus, manè mortuus inventus eſſet, comploſis manibus dixerit: quid vultis? ſecundùm uſum & morem Eccleſiæ mortuus eſt, ut videtis. Vidi ego in ea Eccleſia quatuor Archidiaconos ſic defungi. Primus eorum de phalerato equo cecidit, & fracta cervice expiravit. Secundus manè in cathedra ſedens mortuus eſt repertus. Tertius in choro ſtans, cùm ad miſſam elevatio corporis Chriſti fieret, cecidit reſupinus, & ſubtractâ loquelâ cum ſenſu, quaſi brutum animal tertio die ſine Sacramentis eſt defunctus. Quartus confeſſionem, Sacramentáque recuſans mortuus eſt, & extra cæmiterium ſepultus.

§. IV.

De Gulæ intemperantia in Sacerdotibus caſtigata.

I. In villa Bruxellenſi Brabantiæ Sacerdos quidam, cùm aliquot annis nihil aliud, quàm Gulam & Luxuriem meditari vi-

ri videretur, juſto DEI judicio impræmediatè defunct... nec multò pòſt, cùm alius Presbyter ſocius illius & con... ſalis in crepuſculo noctis viam ageret extra villam, ... vit miſerabilem vocem quaſi ſub terra clamantis, & ... gentis. Conſternatus autem, quiſnam eſſet, cruce ſe ... inquirit; cui reſpondit alter: Ego ſum infelix ſociu... Cúmque rurſus alter quæreret, quo in ſtatu eſſet, væ, ... ille, væ mihi, væ, væ, quoniam clauſit ſuper me p... ſuum. Et cum pennigero quaſi volatu vox in longin... delata & audita eſt. Cantipr. l. 2. c. 30. part. 36.

II. S. Cyrillus in Epiſtola ad S. Auguſtinum narrat, ... cùm Sacerdos quidam ebrioſus & luxurioſus de hoc ... migrâſſet, tantus duabus noctibus ſtrepitus campan... & aliarum rerum auditus fuerit, ut vicini undique ad ... ſiam confluerent, inuſitatum ſpectaculum viſuri; ... omnia in templo everſa, & à flammis ambuſta repe... Candiæ Pontifex communes preces indicens, quid ... tumultus ſignificaret, indicari petijt. Quo facto S. Hi... nymus cum magno ſplendore apparens, indicavit, id ... corpus Sacerdotis ebrioſi in locum ſacrum indigne ... contigiſſe, juſſitque, ut, ſicut olim infernalibus igni... ternum arſurum eſſet, ita nunc quoque flammis tem... bus concremandum offeratur, quod & factum.

III. Joannes Kokfort Baſſovienſis Parochus pocul... æquo addictus, cùm die quâdam cum Nobilibus duo... propinquis à potu temulentus rediret, arripiens lagen... no plenam, nobilem provocat, ut uno hauſtu illam ... evacuarent; recuſante verò altero, ego, inquit, ſum Sa... & Paſtor, tu verò Nobilis & ſæcularis, non audebis ... tantillo potu reſpondere? Nobilis ergo irritatus, ag... quit, & ebibe priùs, ego ſequar. Dum ergo lagenam ... mè evacuavit Sacerdos, retrorſum cecidit quaſi mort... ſtatim in lectum delatus crepuit medius, ac die ſequen... tinctus eſt. Oliverius in relat.

IV. Jacobus Feurier Sacerdos Trevirenſis à Relig... primùm, poſtea verò etiam à fide deficiens, cùm quond... funere Nobilis Matronæ concionatus ad veſperam uſ... beraliùs bibiſſet, ſurgénſque de menſa domum redire ... in medijs campis obdormiſcens, ab alio ut ipſe ajebat, ...

tus eſt, vocémque audivit juxta ſe dicentem : damnatus es,
uâ territus in fugam ſe dedit, & domum veniens mox gra-
morbo correptus eſt ; cúmque viſitaretur ab Amicis, hoc
lùm in ore habuit : damnatus ſum : & in hac voce non
ultò pòſt expiravit. Idem.

V. Jacobus Marchantius in Virga Aaron lect. 11. narrat
e duobus Parochis, quorum alter tabulato, in qua nuptiale
agebatur convivium, corruente oppreſſus miſerè occu-
uit, ſcyphúmque adhuc in manu gerens inventus eſt. Al-
er autem, dum ſimili convivio nuptiali intererat, temulen-
us de altiori loco per gradus corruit, & fractâ cervice, ſubi-
o expiravit.

§. V.

De Superbia in Sacerdotibus caſtigata.

I. Simon de Tornaco celeberrimus Doctor Pariſienſis,
um ob raram ſcientiam ab omnibus ſuſpiceretur, & Audi-
orum præ alijs Doctoribus accurſum maximum haberet, ob
anc elatior factus eò uſque per Superbiam deductus eſt, ut
enique publica in diſputatione dicere auſus ſit, tres fuiſſe in
undo homines, qui eum ſectis & dogmatibus ſuis ſubjugâ-
nt, Moyſen videlicet, qui Judaicum populum ſubverterit,
achometem, qui Turcas ſeduxerit: & Chriſtum, qui Chri-
ianos fefellerit. Quâ blaſphemiâ prolatâ mox à DEO pu-
tus, everſis primùm oculis, pro humana voce mugire cœ-
, & epilepſiâ correptus, omnem ſcientiam & loquendi u-
m uſque adeò amiſit, ut nihil præter Aleydem concubinam
am nominare poſſet. Cantiprat. l. 2. apum. c. 48. p. 5.

II. De alio quopiam Sacerdote, ſuperbo admodum, &
us, quàm decebat, bellicoſo, S. Damianus epiſt. 14. ad
Deſid. Abbat. c. 6. ſcribit, eum, cùm ob varias lites cum
alio quopiam potente Domino acie contendere decreviſſet,
& fortè cum ſocijs Miſſam audiens verba iſta : *Omnis, qui*
ſe exaltat, humiliabitur : & qui ſe humiliat, exaltabitur :
in Evangelio audiviſſet, turpiſſima cum elatione & blaſphe-
miâ dicere auſum eſſe, veram non eſſe hanc ſententiam vel ex
o demonſtrari, quòd ſi ipſe ſe coram hoſtibus ſuis humiliâſ-
ſet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſet, tot prædia & Clientes ipſe non poſſideret. Veri[illegible]
divinam vindictam adfuiſſe, dum in acie certans ab [illegible]
bus, in eo ipſo gutture, per quod ſuperbas & blaſphem[illegible]
ces protulerat, confoſſus eſt.

III. Joſephus Acoſta l. 2. de temp. noviſſ. c. 11. [illegible]
in regno Pervano magni nominis Theologum fuiſſe, [illegible]
muliere, quæ divina pati videbatur, ſeductus, tant[illegible]
ex oraculis ejus opinionem concepit, ut, licet integr[illegible]
lioqui ſensûs & cerebri, ſeriò tamen crederet, ſe R[illegible]
Pontificem creatum iri; ſanctitatem ſibi ſuper om[illegible]
los conceſſam; unionem hypoſtaticam ſibi oblatam [illegible]
cuſatam à ſe: Chriſtum quoad ſufficientiam tant[illegible]
rò quoad efficaciam Redemptorem Mundi fore; q[illegible]
& plura alia cum tanta pertinacia, adductis etiam e[illegible]
lypſi, Pſalmis, & Prophetis, teſtimonijs defendit, [illegible]
potiùs à Judicibus inquiſitionis adjudicari, quam [illegible]
ſuas deſerere maluerit.

IV. Luſitanus quiſpiam Sacerdos, cùm ab initio [illegible]
phiam & Theologiam in Societate docuiſſet, ſed, [illegible]
mores leves & ſuperbiam ad Profeſſionem ſerius a[illegible]
tur, ad Ordinem Auguſtinianorum tranſeundi fa[illegible]
impetrâſſet, ibidem quoque alios contemnere, & [illegible]
doctos ludibrio habere cœpit; unde permiſſu DEI i[illegible]
vitium quoque prolapſus eſt, quod ubi Prior ipſius [illegible]
quâdam nocte, cùm audiſſet, eum in domo meretr[illegible]
ri, armata manu illum ad Monaſterium duci, ibíque [illegible]
omnibúſque privilegijs exutum flagris cædi, & in [illegible]
detrudi juſſit. Sed ille carcere elapſus in Siciliam [illegible]
cùm vicarij ruralis officio aliquamdiu fuiſſet functu[illegible]
pòſt iter faciens in Graſſatores incidit, ab ijsque ſp[illegible]
occiſus eſt; qui, cùm & ipſi comprehenſi hoc crimen [illegible]
detexiſſent, & locum, in quo ſepeliverant, indicâſſe[illegible]
fecti quidem illuc ſunt aliqui, ut honeſtiùs illum [illegible]
lirent, ſed à canibus jam devoratum reperer[illegible]

Ribadeneira in Catal. Apoſt.